

वा० रा०

हंचमानः॥ इति रामाभिरामे० रा० वा० कि० अष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ हेतुमद्वाक्यैर्हेतूपन्यासयुतैर्वाक्यैः प्रत्युक्तोक्तप्रत्युत्तरः ॥ १ ॥ जीवितान्ते तत्समये मुमोह विसंज्ञो भूत् ॥ २ ॥ ३ ॥ अप्रियमिति छेदः ॥ सपुत्रा पुत्रो गदः गिरिगङ्गरं किष्किंधारव्यं ॥ ४ ॥ ५ ॥ सा तारा आपततः पलायमानान् ॥ ६ ॥ इषुभिरनुबद्धानि वानुसृतानि व रा मवित्रासीतान् ॥ रामाद्वित्रस्तान् ॥ ७ ॥ वचनमाह ॥ वानरा इति ॥ यस्य वालिनः दुर्गतावस्त्रादिकमपश्यंतः ॥ ८ ॥ भ्राता प्रयोजककर्ता रामः प्रयोज्यकर्ता बाणाः करणं ॥

॥ ३५ ॥

इत्यार्षे श्रीम० वा० कि० अष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ सवानरमहाराजः शयानः शरपीडितः ॥ प्रत्युक्तो हेतुमद्वाक्यैर् नोत्तरं प्रतिपद्यत ॥ १ ॥ अस्माभिः परिभिन्नांगः पादपैराहतो भृशं ॥ रामबाणेन चाक्रांतो जीवितान्ते मुमोह सः ॥ २ ॥ तं भार्या बाणमो क्षेण रामदत्तेन संयुगे ॥ हतं पुवगशार्दूलं ताराशुश्राव वालिनं ॥ ३ ॥ सा सपुत्रा प्रियं श्रुत्वा बधं भर्तुः सुदारुणं ॥ निष्पपात भृशं तस्मादुद्धि भगिरिकंदरात् ॥ ४ ॥ ये त्वंगदपरीवारा वानरा हि महाबलाः ॥ ते स कार्मुकमाः लोक्य रामं त्रस्ता प्रदुद्रुवुः ॥ ५ ॥ सा ददर्श ततस्त्वस्तान् हरी नापततोद्धृतं ॥ यूथादिव परिभ्रष्टान् मृगान्निहतयूथपान् ॥ ६ ॥ तानुवाच समासाद्य दुःखितान् दुःखिता सती ॥ रामवित्रासितान्सर्वाननु बद्धानिवेषुभिः ॥ ७ ॥ वानरा राजसिंहस्य यस्य यूयं पुरः सराः ॥ तं विहाय सुवित्रस्ताः कस्माद्ववत दुर्गताः ॥ ८ ॥ राज्यहेतोः स चेद्भ्राता भ्रा त्राक्रूरेण पातितः ॥ रामेण प्रसृतैर्दूरान्मार्गणैर्दूरपातिभिः ॥ ९ ॥ कपिपत्न्या वचः श्रुत्वा कपयः कामरूपिणः ॥ प्राप्तकालमविश्लिष्टमूचु र्वचनमंगनां ॥ १० ॥ जीवपुत्रे निवर्तस्व पुत्रं रक्षस्व चांगदं ॥ अंतको रामरूपेण हत्वानयति वालिनं ॥ ११ ॥

दूरात् दूरे स्थित्वा तैः सपातितश्चेत्किं युष्माभिः पलायित इति शेषः ॥ तत्सेवयैव भवजीवनसंभवादिति भावः ॥ ९ ॥ प्राप्तकालं कालोचितं ॥ अविश्लिष्टं सर्वसंमतिपूर्वमेकरूपं ॥ अविच्छिष्टमिति पाठे व्य क्तमित्यर्थः ॥ अंगनां वालिन इति शेषः ॥ १० ॥ पुत्रं रक्षस्व रामादिति शेषः ॥ कुतः पुत्रस्य भयं तत्राह ॥ अंतक इत्यादि ॥ नयति यमपुरमिति शेषः ॥ ११ ॥

कि० का०

॥ ३५ ॥